

جشنواره

استقبال از «مینو تور» در کن

«مینو تور»، فیلم جدید آندری زویاگینستف، درباره فساد در روسیه، با تشویق ایستاده ۸ دقیقه‌ای در جشنواره فیلم کن مواجه شد. این فیلم که موجب بازگشت دوباره آندری زویاگینستف، کارگردان نامزد اسکار به جشنواره کن شده، یادآور فیلم‌های قبلی او شامل «تبعید»، «لویاتان» و «بی عشق» است که آنها نیز در کن به نمایش درآمدند.

عکس خبر FESTIVAL DE CANNES

حمایت از فلسطین در کن ۲۰۲۴

پدرو المودوار، فیلمساز سرشناس اسپانیایی که امسال با «کریسمس تلخ» به کن آمده در برج نشان حمایت از فلسطین روی لباسش روی فرش قرمز رفت.

همیشه احساس می‌کردم رادیو نزدیک‌ترین رسانه به مردم است
شمسی فضل‌اللهی، بازیگر و گوینده پیشکسوت: سال‌های زیادی در نمایش‌های رادیویی، شاهنامه‌خوانی و برنامه‌های فرهنگی فعالیت و همیشه احساس می‌کردم رادیو نزدیک‌ترین رسانه به مردم است. ضمن اینکه مردم به واسطه گوش دادن به برنامه‌های رادیو می‌توانند با ادبیات غنی کشورمان بیشتر آشنا شوند. ایرنا

«آرژو»، تحت تأثیر «نفس عمیق»
محمد دود عسکری، کارگردان: در زمان ساخت فیلم «آرژو» تحت تأثیر فیلم «نفس عمیق» بودم. آن فیلم هم در آن زمان و هم اکنون یکی از فیلم‌های محبوب من است. من اساساً به ژانر سینمای جاده‌ای بسیار علاقه‌مند هستم و به‌طور کلی اوکیشن‌های خارج از فضای شهری و فضاهای باز را بیشتر می‌پسندم. ایرنا

خیابان، آینده سینمای جنگ است

گفت‌وگوی تلویزیونی همشهری با حمیدرضا مدقق، مجری تلویزیون و منتقد سینما

عکس: همشهری / رضا نوری

گروه ۲۴

چهره حمیدرضا مدقق برای مخاطبان تلویزیون با اجرای برنامه سینمایی گفت‌وگو محور «شهر فرنگ» در شبکه خبر آشناست. او که استناد از تباطات دانشگاه علامه طباطبایی است، درباره ژانر و الگوهای روایی و تصویری در سینمای امروز ایران مقالاتی نوشته. کتاب «تحلیل ژانر سینمایی کم‌دی رمانتیک ایران» مدقق از معدود آثار مکتوب درباره یک زیرگونه سینمایی ایران است. علیرضا محمودی، منتقد سینما و فیلمنامه‌نویس در برنامه ۲۴ تلویزیون اینترنتی همشهری می‌زبان مدقق بود تا او درباره تأثیرات جنگ تحمیلی سوم بر سرنوشت و تداوم سینمای جنگی ایران صحبت کند. آنچه در ادامه آمده گزیده‌ای از گفته‌های حمیدرضا مدقق در این برنامه است.

سینمای جنگ ایران همیشه زنده مانده است

من فکر می‌کنم وقتی تا انتهای این بحث از «ژانر جنگی» یا «سینمای دفاع مقدس» حرف می‌زنیم، اول باید تکلیف یک مسئله روشن شود؛ اینکه اساساً در سینمای ایران ژانر داریم یا نه. خیلی‌ها وقتی می‌گویم ژانر، سریع موضع می‌گیرند که مگر سینمای ایران اصلاً ژانر دارد. اما به نظر من، حتماً مفهومی به اسم ژانر جنگی در سینمای ایران یا همان ژانر دفاع مقدس وجود دارد. چرا؟ چون ویژگی‌های تکرار شونده و شخصیت‌های تکرار شونده، مثل زرمند، مؤمن یا مادر چشم‌انتظار. درونمایه‌های تکرار شونده دارد.

جنگ ۸ ساله فقط خاطره نشد

به نظر من، مهم‌ترین دلیل شکل‌گیری زیرگونه‌های مختلف در سینمای جنگ ایران ماهیت خود جنگ ایران و عراق بود. مایکی از طولانی‌ترین جنگ‌های قرن بیستم را داشتیم، جنگی که تمام شئون زندگی ایرانی‌ها را تحت تأثیر قرار داد. برای همین، سینمای جنگ ایران خیلی زود فهمید که با یک تجربه زیسته عظیم روبه‌رو است و باید به جنبه‌های مختلف آن بپردازد. برخلاف خیلی از کشورها که بعد از پایان جنگ، تولیدات

جنگ تحمیلی سوم یک جنگ ترکیبی است

اگر بخواهم دوره‌بندی کنم، فکر می‌کنم ابتدا با سینمای عملیات و میدان نبرد روبه‌رو بودیم. بعد وارد سینمای پیامدهای جنگ شدیم؛ بعدتر، دوره بازنمایی قهرمانان واقعی و روایت‌های تاریخی آغاز شد. اما الان، بعد از جنگ اخیر، وارد مرحله تازه‌ای شده‌ایم، چیزی که می‌شود اسمش را «سینمای جنگ ترکیبی و امنیت ملی» گذاشت. نخستین تفاوتش این است که میدان جنگ عوض شده. دیگر آن تصویر

جنگ جدید جنگ روایت‌هاست

شده، چون ماهیت این جنگ مبتنی بر خرابکاری، نفوذ و عملیات اطلاعاتی است. حتی فکر می‌کنم در آینده روایت‌هایی خواهیم داشت که مخاطبان بین‌المللی را هدف قرار بدهند. روایت‌هایی که از زاویه‌های جهانی به اتفاقات نگاه کنند.

عکس: همشهری / رضا نوری

تکنه روز

اهمیت آب خوردن آهسته و پیوسته

بدن برای همه چیز به آب نیاز دارد؛ از تجزیه غذا گرفته تا حرکت مواد مغذی در روده، اما مسئله مهم، سرعت نوشیدن آب است که نادیده گرفته می‌شود. یک لیوان آب می‌تواند به هضم غذا کمک یا آن را مختل کند، بسته به اینکه آیا به آرامی نوشیده یا با عجله قورت داده شود. این تفاوت کوچک بیش از آنچه به نظر می‌رسد اهمیت دارد.

حلقه مفقوده

هضم غذا از معده شروع نمی‌شود؛ از دهان شروع می‌شود؛ جایی که بزاق شروع به تجزیه غذا می‌کند. وقتی آب جرعه جرعه نوشیده می‌شود، بزاق مخلوط می‌شود و به آرامی پایین می‌رود. این کار مراحل اولیه هضم را پشتیبانی می‌کند و معده را برای آنچه در ادامه می‌آید آماده می‌کند. از سوی دیگر، مصرف سریع باعث نادیده گرفته شدن این فرایند تدریجی می‌شود. در این حالت بدن ناگهان حجم زیادی آب دریافت می‌کند و سیستم گوارش باید به سرعت خود را با آن وفق دهد.

اهمیت جرعه جرعه نوشیدن

جرعه جرعه نوشیدن به بدن اجازه می‌دهد ریتم خود را حفظ کند. معده آب را در مقادیر کم دریافت می‌کند، بنابراین نیازی به تنظیم ناگهانی ندارد. یک مزیت دیگر هم وجود دارد. جرعه‌های کوچک، سطح هیدراتاسیون را در طول روز پایدار نگه می‌دارند. پوشش روده برای حرکت روان غذا و جلوگیری از یبوست به آب کافی نیاز دارد. تحقیقات مؤسسات ملی بهداشت آمریکا اغلب نشان داده که هیدراتاسیون مداوم از فرایندهای متابولیک و سلامت گوارش پشتیبانی می‌کند.

قوت دادن نتیجه معکوس دارد؟

قوت دادن همیشه اشتباه نیست. بعد از گرمای شدید یا ورزش، بدن ممکن است نیاز به آب بیشتری داشته باشد، اما به‌عنوان یک عادت روزانه، به‌خصوص در نزدیکی زمان خوردن وعده‌های غذایی، می‌تواند مشکلات کوچکی ایجاد کند. مصرف سریع مقدار زیادی آب هنگام غذا خوردن ممکن است باعث احساس سیری، سرکوب اشتها یا تأخیر در هضم نیز شود. مصرف سریع آب سرد همچنین می‌تواند گلو را تحریک کند یا باعث ناراحتی خفیف شکمی شود. این اثرات معمولاً موقتی هستند، اما عادات مکرر می‌توانند هضم را کند کنند.

وزارت بهداشت: ۱۲ هزار زوج از سقط جنین منصرف شدند
رضا سعیدی، رئیس حوزه جمعیت وزارت بهداشت گفت: با فعالیت مراکز مشاوره و حمایتی، تاکنون ۱۲ هزار زوج از سقط جنین منصرف شده و نوزادان خود را به دنیا آوردند. در حال حاضر حدود ۴۰۰ مرکز مشاوره در سراسر کشور فعال هستند تا در کنار آموزش‌های پیشگیرانه، مشاوره‌های تخصصی به خانواده‌ها ارائه دهند.

ذخیره دارویی کشور خوب است
محمد مهدی مجاهدیان، معاون غذا و داروی دانشگاه علوم پزشکی گفت: علاوه بر ذخیره ۶ ماهه استراتژیک، حدود یک‌ماه موجودی در شرکت‌های بخش و یک‌ماه نیز در کارخانه‌ها وجود دارد؛ بنابراین کشور ذخیره دارویی خوبی در اختیار دارد.

روایتی از جنگ که تاکنون نشنیده‌اید

حسین کرمانپور، سخنگوی وزارت بهداشت برای نخستین بار در تلویزیون همشهری، ناگفته‌های ۴۰ روز جنگ تحمیلی سوم را روایت کرد

بخش میناب

یاد میناب که می‌افتم، نمی‌توانم گریه نکنم. این را کرمانپور می‌گوید و از شهری حرف می‌زند که در هر خیابانش تصویر چند کودک شهید دیده می‌شود. وقتی رسیدیم، باران شدیدی باریده بود و خاک مزار بچه‌ها فرو ریخته بود. آب میان قبرها جمع شده بود و مادری کنار مزار ایستاده بود و اعتراض می‌کرد که چرا کسی کاری نمی‌کند. او تصور می‌کرد بچه‌اش زیر آب مانده و باید نجاتش دهند. با بنیاد شهید تماس گرفتیم اما همان موقع هم عده‌ای خاک و سیمان می‌آوردند تا وضعیت مزارها را درست کنند. کرمانپور معتقد است میناب برای همیشه یک خاطره تلخ خواهد بود؛ یک نشنگر به مدعیان حقوق بشر که اگر می‌خواهند چهره واقعی جنگ را ببینند باید سری به مزار کودکان این شهر بزنند و هنرشان را ببینند.

برای این معلم وازه‌ای نیست

یکی از شهدای میناب، مهدیس نظری است. پدرش از صحنه‌ای می‌گوید که باورش سخت است. هنگام جست‌وجوی پیکرها، خاک را کنار می‌زدند و معلم مدرسه را پیدا می‌کنند در حالی که ۲ کودک را در آغوش گرفته بود تا نجاتشان دهد. هر ۳ نفرشان شهید شده‌اند. کرمانپور می‌گوید، ما هیچ کدام لحظه ورود موشک را حس نکردیم، اما انسانی که در ثانیه آخر، به‌جای فرار، خودش را سیر جان ۲ کودک می‌کند، وازه‌ای فراتر از قهرمان و معلم فداکار می‌خواهد.

امان از آن امضا!

همراه معاون بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی کرمان بودیم که زنی به سمت دکتر می‌زاده آمد و گفت: «ای کاش ۳ ماه پیش آن امضا را نمی‌زدید.» فکر کردم شاید کوتاهی یا خطایی در ارائه خدمات رخ داده و آماده عذرخواهی شدم، اما ماجرا چیز دیگری بود. او یکی از نیروهای بهداشتی بود که ۳ ماه قبل درخواست انتقالی به میناب داده بود و حالا همراه با جاری‌اش هر دو در سوگ فرزندان شهیدشان نشسته بودند.

صف جوان‌ها برای اهدای خون

جنگ با همه تلخی‌هایش، تصویرهای امیدبخشی هم داشت. صف‌های برای خدمت داوطلب شدند و حدود ۱۷ هزار نفر در سامانه وزارت بهداشت ثبت‌نام کردند. در مراکز انتقال خون هم اتفاق کم‌سابقه‌ای رخ داد؛ صف دختران و پسران جوان برای اهدای خون در روزهای جنگ، مقابل پایگاه‌های انتقال خون شکل گرفت. میزان مراجعه آنقدر بالا رفت که بعضی مراکز مجبور به نوبت‌دهی شدند.

در تصویر ضعف داریم

ما در جنگ اخیر، از نظر تصویرسازی عقب ماندیم و این یک ضعف جدی است. از لحظه انفجارها و محلات، تصاویر کمی وجود دارد. بعد از حادثه، تصویر گرفتن فایده چندانی ندارد؛ مثل نودشار و بعد از مرگ سپهر است. حادثه میناب یکی از همین نمونه‌هاست. آمریکایی‌ها مدرسه میناب را هدف قرار دادند، اما رسانه‌های آن‌سوی ما، ماجرا، مدام روایت دیگری می‌ساختند و می‌گفتند کار آمریکا نبوده است. تنها چیزی که حقیقت را ثبت کرد، تصویر یک دوربین مداربسته بود که لحظه اصابت موشک را نشان می‌داد. اگر همان تصویر نبود، شاید امروز روایت دیگری از این حادثه ساخته می‌شد.

تکنه

سخننگوی وزارت بهداشت در برنامه‌ای به مناسبت گرامیداشت روز روابط عمومی، دلیل این عجله و حضور وزیر بهداشت در بیمارستان سینا، احتمال انتقال مجروحان خیابان پاستور و بیت رهبری عنوان کرد.